

L 190/6

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

18.7.2002

3. Hvis det ikke er muligt at anvende Schengen-informationsnetværket, kan den udstedende judicielle myndighed anmode Interpol om at fremsende den europæiske arrestordre.

4. Den udstedende judicielle myndighed kan fremsende den europæiske arrestordre på en hvilken som helst sikker måde, der kan efterlade et skriftligt spor, og som giver den fuldbyrdende medlemsstat mulighed for at efterprøve ægtheden.

5. Alle vanskeligheder i forbindelse med fremsendelsen eller ægtheden af dokumenter, der er nødvendige for fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre, løses ved direkte kontakter mellem de berørte judicielle myndigheder eller i givet fald med hjælp fra medlemsstaternes centrale myndigheder.

6. Hvis den myndighed, der modtager en europæisk arrestordre, ikke er kompetent til at behandle den, sender den straks den europæiske arrestordre videre til den kompetente myndighed i sin medlemsstat og underretter den udstedende judicielle myndighed herom.

Artikel 11

Den eftersøgte rettigheder

1. Når en eftersøgt anholdes, informerer den kompetente fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, den pågældende om den europæiske arrestordre og om dens indhold samt om muligheden for at give samtykke til at blive overgivet til den udstedende judicielle myndighed.

2. En eftersøgt, der anholdes med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, har ret til bistand af en juridisk rådgiver og en tolk i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den fuldbyrdende medlemsstat.

Artikel 12

Varetagtsfængsling af en person

Når en person anholdes på grundlag af en europæisk arrestordre, skal den fuldbyrdende judicielle myndighed afgøre, om den pågældende skal forblive varetagtsfængslet i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning. Den pågældende kan på et hvilket som helst tidspunkt løslades midlertidigt i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning, under forudsætning af at denne medlemsstats kompetente myndighed træffer enhver foranstaltning, den måtte finde nødvendig, for at undgå, at den pågældende flygter.

Artikel 13

Samtykke til overgivelse

1. Hvis den anholdte person oplyser, at han giver sit samtykke til overgivelse, afgives dette samtykke og i givet fald det

udtrykkelige afkald på anvendelse af specialitetsreglen, jf. artikel 27, stk. 2, til den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at samtykket og i givet fald afkaldet som omhandlet i stk. 1 indhentes på en sådan måde, at det frengår, at den pågældende frivilligt har afgivet dem med fuldt kendskab til følgerne heraf. Med henblik herpå har den anholdte ret til juridisk bistand.

3. Samtykket og i givet fald afkaldet som omhandlet i stk. 1 føres til protokol i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning.

4. Samtykket kan i princippet ikke tilbagekaldes. Medlemsstaterne kan fastsætte, at samtykket og i givet fald afkaldet kan tilbagekaldes i henhold til national ret. I så fald medregnes perioden mellem datoen for samtykket og datoen for tilbagekaldelsen ikke ved fastlæggelsen af fristerne i artikel 17. En medlemsstat, som ønsker at benytte denne mulighed, underretter Generalsekretariatet for Rådet herom samtidig med vedtagelsen af denne rammeafgørelse og angiver, hvordan samtykket kan tilbagekaldes, ligesom det meddeleler enhver senere ændring af betingelserne.

Artikel 14

Afhøring af den eftersøgte person

Hvis den anholdte ikke giver sit samtykke til overgivelse som omhandlet i artikel 13, har han ret til at blive afhørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning.

Artikel 15

Afgørelse om overgivelse

1. Den fuldbyrdende judicielle myndighed træffer afgørelse om overgivelse af den pågældende inden for de frister og på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

2. Hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed finder, at de oplysninger, den udstedende medlemsstat har fremsendt, ikke er tilstrækkelige til, at den kan træffe afgørelse om overgivelsen, anmoder den om straks at få de nødvendige supplerende oplysninger, navnlig i forbindelse med artikel 3-5 og 8, og kan fastsætte en tidsfrist for fremsendelsen af disse oplysninger under hensyn til nødvendigheden af at overholde fristerne i artikel 17.